

Sygn. akt VII U 1640/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca – SSO Grażyna Cichosz

Protokolant prot. sądowy Przemysław Ochal

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy B. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 23 czerwca 2014 roku znak EN_ (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje B. F. prawo do emerytury od dnia (...) roku.

Sygn. akt VII U1640/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 czerwca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił ubezpieczonemu B. F. prawa do emerytury, uznając, że do dnia 1 stycznia 1999 roku nie został udowodniony wymagany 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja akta ZUS).

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji podnosząc, że spełnił wszystkie warunki niezbędne do otrzymania emerytury dołączył do odwołania dodatkowe dokumenty na okoliczność wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Wskazał, że w warunkach szczególnych pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Przedsiębiorstwie (...) oraz w Przedsiębiorstwie (...) w L. (...) Przedsiębiorstwo (...) w B. (późniejsza nazwa (...) S.A. (k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, argumentując, że nie uwzględniono do okresów pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 15 września 1977 roku do 7 kwietnia 1993 roku na stanowisku „operator koparki” gdyż błędnie w świadectwie pracy został wskazany charakter pracy, podano operator koparki a winno być „prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych”. Nadto z podobnych powodów nie zaliczono wnioskodawcy pracy wykonywanej w przedsiębiorstwie (...) (odpowiedz na odwołanie k.9).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony B. F. urodził się (...).

Z niekwestionowanych ustaleń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wynika, że wnioskodawca ma łącznie 25 lat okresów składkowych oraz okresów nieskładkowych (akta ZUS, bezsporne).

Od 15 września 1977 roku do 7 kwietnia 1993 roku wnioskodawca pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...) w pełnym wymiarze czasu na stanowisku operatora koparki. Przedsiębiorstwo to zajmowało się budową budynków mieszkalnych, rurociągów wodno-kanalizacyjnych i sieci kanalizacyjnych. Wnioskodawca zajmował stanowisko operatora koparki. Jego praca polegała na wykonywaniu wykopów. Prace te wykonywane były przez cały rok także zimą. W czasie niskich temperatur ziemię pod wykopy ogrzewano matami. Koparki były również wynajmowane do rozładunku wagonów z węglem (wyjaśnienia wnioskodawcy potwierdzone zeznaniami k. 2 i k. 27, akta osobowe k. 23, świadectwo pracy akta ZUS).

Od 12 maja 1975 roku do dnia 30 września 1977 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. w B. na stanowisku maszynisty ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych. Za okres tej pracy w trakcie trwania procesu syndyk wskazanego przedsiębiorstwa wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy warunkach szczególnych (k.26).

Od 8 kwietnia 1993 roku do 30 sierpnia 2001 roku wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku operatora koparki. Przedsiębiorstwo to zajmowało się wykonywanie inwestycji sanitarno-kanalizacyjnych, burzowych i wodociągowych. Praca wykonywana była przez cały rok (wyjaśnienia wnioskodawcy potwierdzone zeznaniami k. 2 i k. 27, świadectwo pracy akta ZUS).

W okresie pracy na stanowisku operatora koparki we wszystkich wskazanych wyżej przedsiębiorstwach wnioskodawca wykonywał pracę polegającą na wykonaniu wykopów pod inwestycje budowlane prowadzone przez firmy, w których był zatrudniony wnioskodawca.

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań wnioskodawcy jego akt osobowych z ponad 15 letniego okresu pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) świadectwa pracy, jednoznacznie wskazuje, że wnioskodawca we wskazanym wyżej zakładzie pracy wykonywał pracę operatora koparki.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zgłaszał wniosków dowodowych na okoliczności przeciwne, nie udowodnił więc, że wnioskodawca nie pracował w spornym okresie jako operator koparki. Nie wykazał też żadnych innych okoliczności podważających wiarygodność świadków, co nakazywałoby z kolei uznać twierdzenia ubezpieczonego za gołosłowne.

Na wymienionym wyżej stanowisku wnioskodawca pracował także w (...) S.A. w B. (świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych k. 26) oraz w Przedsiębiorstwie (...) przy czym z tego okresu zatrudnienia wnioskodawca przedstawił jedynie świadectwo pracy ze wskazaniem pracy na stanowisku operatora koparki z uwagi na to, że obecnie zakład pracy nie istnieje i nie jest wiadome gdzie przechowywane są akta osobowe pracowników.

Z uwagi na to, że do spełnienia przesłanki 15 lat pracy w warunkach szczególnych wystarcza zatrudnienie wykonywane przez wnioskodawcę w (...) Przedsiębiorstwie(...)Sąd Okręgowy nie prowadził dalszego postępowania dowodowego co do szczegółowego potwierdzenia charakteru pracy w pozostałych przedsiębiorstwach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.jedn. Dz.U.2009.153.1227 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego m.in. w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (ust. 2). Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy (§ 2 ust. 1). Natomiast według § 3 za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Zgodnie z § 4 ust. 1 pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Na podstawie § 19 ust. 1 rozporządzenia, przy ustalaniu okresów pracy, o których mowa w § 2, uwzględnia się również okresy takiej pracy (służby), wykonywanej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

Z poczynionych wyżej ustaleń wynika, że bezspornym jest, iż wnioskodawca spełnia warunki do uzyskania wcześniejszej emerytury, co do daty urodzenia, wieku i okresu zatrudnienia. Przedmiotem sporu było natomiast, czy posiada on wymagany 15 letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Według załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze Wykaz A Dział V poz. 3 pracami w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, są m.in. prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych. Także w załączniku do zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983r. Dział V poz.3 pkt 1 stanowisko na, którym wykonywał pracę wnioskodawca jest wymienione jako stanowisko gdzie praca jest wykonywana w szczególnych warunkach, co uprawnia do niższego wieku emerytalnego. Wprawdzie stanowisko wnioskodawcy jest określone jako ” operator koparki”, jednakże zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż stanowisko „operator koparki” na jakim był zatrudniony wnioskodawca, charakterem wykonywanych czynności odpowiada stanowisku określonemu w wymienionym wyżej przepisie.

Przedmiotowe rozporządzenie stanowi w § 2 ust. 2, że okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Ubezpieczony poza świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych w (...) S.A. w B., które złożył w trakcie trwania sporu (k. 26), nie przedstawił świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Przedstawił jednak świadectwo pracy, w którym jego stanowisko określono jako operator koparki a odnośnie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) także akta osobowe.

Niezależnie od powyższego należy pamiętać, że w postępowaniu odwoławczym okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi, niż dowód z

zaświadczenia zakładu pracy (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 roku w sprawie III UZP 6/84, LEX nr 14625). Jak wskazano powyżej, Sąd Okręgowy rozpoznający niniejszą sprawę uznał za wiarygodne dowody z zeznań wnioskodawcy przesłuchanego w charakterze strony, jego akt osobowych i na tej podstawie uznał twierdzenia ubezpieczonego w tym zakresie za prawdziwe.

W dniu wydania zaskarżonej decyzji skarżący ukończył 60lat. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, iż ma on wymagane okresy składkowe i nieskładkowe. Powyższe spowodowało, że Sąd uznając wyżej wskazane sporne okresy pracy wnioskodawcy za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia(...) roku tj. od dnia ukończenia przez niego 60 lat i dnia złożenia wniosku..

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.